

1927-04-25

AFSENDER

Frederik Poulsen

MODTAGER

Helge Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Glyptotekets brevpapir

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Ny Carlsbergfondets arkiv; journal 324

DOKUMENTINDHOLD

Frederik Poulsen kommenterer sin afgang som sekretær i Ny Carlsbergfondet.

TRANSSKRIFTION

d. 25 April 1927

Kære Direktør Jacobsen!

Tak for Deres venlige Brev fra Paris, som jeg besvarer til København, da jeg jo ikke ved, hvor længe De bliver dernede. Vejret hernede er den rene Sommer, og her vilde være den rene Idyl, hvis ikke Liren steg saa forbandet, uden at samtidig Priserne falder.

Jeg haaber nu, at De helt har forvundet Deres haarde Bronchitis, og at den parisiske Luft har givet Dem nyt Livsmod.

Jeg skal se efter Broncen, men De giver saa faa Holdepunkter (Datering, Højde) at det blandt Katalogets Broncer sikkert vil være svært at finde den Rette. Kvindefigur, siger De. Kan en gammel Kvindekender som De finde det Kendemærke tilstrækkeligt ? Er alle Kvinder ens? Hvor sørgeligt, hvis de alle-

rede midt i Deres fyrrige Ungdom er naaet til det Standpunkt.

Ja nu faar jeg min Afsked, og saa er der ikke Grund til megen Snak. Naar jeg for et Aar siden tilbød at gaa, var det for at skaffe Ingholt en bedre Gage, og jeg har aldrig forvundet Bitterheden over Synet af den hæsblæsende Iver, der udfoldedes for at svare: "Bordet fanger". Det var dumt, jeg blev, men jeg kan forsikre, at det var af Hensyn til den daglige Drift med de mange nære Forbindelser mellem Fond og Glyp. De skal faa at se, at ? og Ophøret af det gamle Tillidsforhold vil volde ikke saa faa Vanskeligheder.

Nej, jeg har aldrig prætenderet større Sagkundskaber i moderne Kunst, men altid gerne lært af Dem. Og naar De selv kom og erklærede at De vilde støtte Glob, saa gav jeg Dem min varmeste Tilslutning, fordi han repræsen-

II

terer en Side af moderne Kunst - den klassiske Linie - som jeg forstaar og beundrer. Min egen ...lægger jeg ingen Vægt paa, den er vist daarlig, særlig i Broncen, og det har aldrig vakt nogen Vrede, at den ikke blev købt. Hvad Scharf angaar, drejede det sig om et praktisk Arrangement, som De og Hr Weis altid gav Deres Tilslutning, naar vi talte om det, mens De straks faldt fra, naar De stod over for den ærefrygtindgydende Beckett.

Jeg ønsker ikke at modtage nogen Pengegave, selvom den gives af et saa godt Sind som Deres. Og havde jeg ikke været i den Periode, hvor mine Børn koster mig mest, vilde jeg have taget Indtægtstabet med et Smil. Nu maa det kompenseres, og det kan

ikke ske uden forceret journalistisk Arbejde og uden en Tourné i Folkeuniversitetet. Men maaske har man godt af ligesom i ...gdannen at komme lidet paa gyngende Grund igen. Min Gage ved Glyptoteket + Fond har hidtil udgjort en Trediedel af min aarlige Indtægt. Ved Forfremmelsen til Direktør steg den til lidt over Halvdelen. Men nu er jeg nede paa Trediedelen igen, hvad der er en fortinlig Stimulans til øget Activitet. At det videnskabelige Arbejde lider derunder, er en Sag for sig, men det bliver en Sag mellem det gamle Carlsbergfond og mig.

Jeg nærer overfor Dem ikke fjerneste Bitterhed, selvom jeg tror, at vi to gode Venner kunde have fundet hinanden i Forstaaelse, hvis man vilde have overladet os at ordne Sagen. De har altid fremhævet, at jeg ikke var ubeskeden, og det skulde det have mig været en Ære at bekræfte i Handling. Men det er Fantasier, og Kuren en Realitet.

Med venlig Hilsen

Deres hengivne
Frederik Poulsen

8. 25 April 1927.

DANTES PLADS 32,
KJØBENHAVN V.

Kære Direktør Jacobsen!

Tak for deres venlige Brev fra Paris, som jeg be-
svarede til København, da jeg jo ikke ved, hvor
lange De bliver derude. Sejret herude er den
rene Gummer, og her vilde være den rene
Døds, hvis ikke Liren steg som Jorbrandet, under
at smeltende Suserne falder!

Jeg håber nu, De helt har forundet
Deres kærede Brachitis, og at den perinde
Luft har givet Dem nyt Livsmød.

Jeg skal se efter Bræen, men De giver
seer for Koldesbankter (Datering, Høide), at
det kendt Katalogets Bræer sikkert vil
være snart at finde den rette. Kvindesjæl,
siger De. Kan en gammel Kvindesjæl som
De finde det Kendeamalie til Træbelst? Er
alle Kvinder ens? Hvor sørgeligt, hvis De alle.

Mede mægt i Ders Dygtige Ungdom er noget for
det Standpunkt.

Ja, min far var min Afhed, og saa er der ikke
Grund for mere. Men jeg var et stærkt
næsten tilbød at gaa, var det for at skaffe
Daghold og forklaret Gave, og jeg har aldrig
forvundet Bitterheden over Lynet af den
hastende Dver, der udfoldedes for et
svar: "Godest Jænger". Det var dumt, jeg
hav, men jeg kan forsikre, det var af Sten-
syn for den derlige Drift med de mange mere
forbrænder mellem Land og Sky. De skal for
at se, at Skæmmet og Eghed af det gamle
Tillidsforhold er volde ikke saa farvande
Ligheder.

Nu, jeg har aldrig præsteret større Sag-
kundskab i moderne Kunst, men altid gerne
købt af Dem. Og naar de selv kan og vil, de
ville støtte Blev, saa gav jeg Dem min
varmeste Tilslutning, fordi han repræsen-

DANTES PLADS 32,
KJØBENHAVN V.

4

Terer en Side af moderne Kunst -
den klassiske Linie - som jeg for-
står og beundrer. Men eren
kunne løber jeg ind i det for, der er et
dualt, særlig i Østmen, og det har aldrig været
nogen Værd, at den ikke blev købt. Hvad
Johann angår, drejede det sig om et plak-
tisk Arrangement, som de og for dem altid
gav deres Tilslutning, naar vi talte om det,
mens de steds plads for, naar de stod over-
for den æstetiske yderste Behov.

Jeg ender ikke at modtage nogen
Sangerne, selv om den gives af et saa godt
Ind som deres. Og havde jeg ikke været i den
Periode, hvor mine Børn koster mig mest,
ville jeg have været meget mere tilbøjelig til at
Smit. Men naar det kompenseres, og det kan

ikke de uden forceret journalistisk Arbejde
uden en Tourneé i Folkeuniversitetet. Men man
skal have man godt af ligesom i Kungälv
at kunne lidt julegængende Grund igen. Men
dage ved Slegtstok + Tand har hiater udgjort
en trediedel af min samlede Deltagelse. Ved for
fremmede. Der ligger et stykke den for lidt over
Halvdelen. Men er jeg nok på trediedelen
igen, hvad der er en fortrinlig Stimulans
for øjet Aktivitet. At det videnskabelige
Arbejde ligger derunder, er en Sag for sig, men
det bliver en Sag mellem det gamle hals
hævede og mig.

Jeg mener vel for den ikke fjerneste Betænk-
hed, selv om jeg tror, at i to gode Venner
kunne have fundet hinanden i Forstodde
hvis man ville have overblik og at ordne
Sagen. De har altid fremhævet, at jeg ikke var
uvidende, og det skulde det have været mig en
Brev at bekrafte i Skandaling. Men det er tan-
kbar, og Mogens en Realitet. Med venlig Hilsen
til hende henvender sig Frederik Torsen.